

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“.

Opraviništvo, na katero naj se blagovoljjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zlokobnik.*)

Naši dobrokobniki poskakujó v blaženej radosti od one dobe, kar državno krmilo vodi sedanje popečiteljstvo, zanašajoči se na istinitost prijaznih obetov in vedno gatajoči: skoro bode bolje, v kratkem pridemo tudi mi Slovenci na red, da si naprtimo neošepne svežnje obilnih pravic in toliko zaželenih blagostij narodnih. Mi zlokobniki smo tudi čuli in čitali mnogokrat vladine besede zavodljivega in mrtvega pomena; ali vsele prepričavši se o njih neistinitosti postali smo povse neverni Tome, dokler ne vidimo del: po njih sadu je spoznate, in dokler tudi za nas ne oživi pogubno spanje speči §. 19. Pred kratkim pri urejevanju vladne stranke obečana je vzpet narodna ravnopravnost, kakor časniki pripovedajo. A kdor enkrat nij mož-beseda, stokrat mu se ne verjame. — Podkrep zlokobu:

Sedanje ministerstvo srbsko Piročanca-Garašanina kot orodje v rokah avstro-ogerskih politikov odvrtni trudečih se Srbsko od prirodnega zaveznika in druga — Rusa je na pogubnem poti, kateri mora prej ali slej srbsko kneževino priversti na zgubo narodne svobode, za katero je narod srbski pet stoletij prelevljal svojo slovansko krv. Med drugimi sramotnimi in za Srbsko pogibeljnimi pogodbami zaključila je srbska vlada z Avstro-Ogrsko dogovor tičoči se predatve prestopnikov preselivših se na Srbsko iz Bosne in Hercegovine. Vsled tega dogovora obvezala se je srbska vlada predati Avstriji vse nesrečne borilce za samostalnost, kateri so oborožani branili svojo očevidino o prihodu avstro-magjarskih polkov. Srbska vlada s Piročancem na čelu storila je še mnogo več na uslugo Avstriji, nego li zahteva

*) Na prošnjo pisateljevo tiskano nespremenjeno.

omenjeni dogovor. V tem dogovoru nahaja se točka, vsled katere dolžna je Srbska predati Avstriji samo take Bošnjake, kateri so preselili se na Srbsko po zaključenju berlinskega ugovora. Nedavno, lehkič še nesta minola dva meseca, bilo je v Banjaluki in drugih mestih bosenskih postreljano od avstrijskih vojakov šest „prestopnikov“ predanih Avstriji od srbske vlade. Od njih dva, Štefan Radošević in Dimitrije Jezdomir bila sta srbska podanika, preselivša se na Srbsko dolgo pred zaključjem berlinskega ugovora.

Zbog kake krivnje velela je Avstrija postreljati prestopnike, tega nikdor ne zna; oni bili so predani Avstriji izključiteljno na podlogi zahtevanja avstrijskih oblastij, pri čemer posleduje neso dale nikakših dokazov kaznivosti zahtevanih oseb. Tak način predatve prestopnikov v resnici nikdar in nikder nij bil, akoprem so predane osebe bili podložniki one države, ktera je zahtevala predatvo. Vrh tega, ka ste dve Avstriji izročeni osobi bili srbska podanika imevša na Srbskem negibljiva posestva in svoji rodovini, praša se, ima-li Avstro-Ogrska pravico zahtevati predatvo Bošnjakov, kateri, kolikor je nam znano, še neso avstrijski podložniki, kakor Bosna in Hercegovina še neste pridruženi Avstriji, a samo začasno vzeti jenoj vojskoj? Srbsko ministerstvo določilo je, kljubu zdravemu smislu, izključivo s kanom ugoditi svojim visokim pokroviteljem na Dunaji in v Pešti, ka Avstrija ima polno pravo, razpolagati s podložniki turške države, a da bi še bolje pokazalo svojo udanost najhujšim sovražnikom Slovanov in svojo popolno odpo ved od slovanske ideje, ono jim je predalo celo svoja podanika. Buntovni dogodek!

(Konec prih).

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. decembra.

Dunajski, kakor tudi vsi vnanji listi pri našajo obširna poročila o groznej nesreči, ki je zadela cesarsko stolico. Po vseh listih govore članki le o tej nesreči, izraževaje svoje sočutje, tako da se je razmotrivanje notranje politike za nekaj časa ustavilo. Povsodi vlada strah in žalost.

Nemško-česki poslanci, ki sede v **zjedinjenej levici**, so se jeli kujati, kakor otroci, če jim mati neče dati kruha. Ker s svojim navalom proti dr. Pražaku nič opravili nijso, temveč so se le nesmrtno blamirali, preobladala je njihovo mehko nemško srce jeza in zavpili so: Mi odstopimo, mi odložimo svoje mandate! Denašnji brzopleti nam uže zopet pripovedajo, da se je prepričevalnim besedam Herbstovim in Chloumetzkyjevim posrečilo, da so jih privede do drugega prepričanja: oni še ostanejo v državnem zboru. Nekaj pa se vender le godi, zbirajo se neki oblaki na obnebi; le čujmo, kako piše „Politik“: „Absolutno je zdaj potreba, da se vsi elementi večine zberó okolo vladne klopi, da se bode lahko odločilen napad leve s koncentrirano močjo odbil. Le mogočno združena večina more tudi odločilnim krogom pomoči, da vztrajejo“. Toso tehtne besede. — Levičarji so se nadejali, da bode afera Russ-Pražak vzbudila povsodi simpatije za nje, osobito pa so se prijaznih glasov in sočutja nadejali od Magjarov. O kolika prevara! Magjarski listi pripovedajo jim resnico, pikajo jih po prstih in prijateljsko-zabavljivo jim priporočajo malo več takta.

Vnanje države.

Poročila iz **Bukurešta** se glase jako pomirljivo. Celosekojski šef je slednje dni zagotavljal, da vesti o sovražnosti Rumunije nasproti Avstriji nijso resnične.

Turčija obnaša se nasproti Francozom v Afriki jako arogantno. Po Algeriji raznašajo

Listek.

Lov na tigra.

Rusko spisal A. Maksimov.

I.

Zasada na drevji.

(Dalje.)

— Zdaj gospoda ostaje nam jedino: iti domov, dejal je hitro nadzornik.

— Bežati, a ne iti! zastokal je žalostno Ivan Trofimovič, sicer smo izgubljeni.

— Gotovo bežati, zagodel je s tresočim glasom debeli pismovodja, divje oziraje se na vse strani.

— Jaz mislim, gospoda, da se je tiger skril tukaj v goščavi, dejal je beloobrvi činovnik s prestrašenim šepetom, kakor da bi se bal, da bi zver ne poslušala njegove govo-

rice . . . Dvignili smo se po komaj vidnej stezi; Senka šel je naprej, za njim Ivan Trofimovič, za tem beloobrvi činovnik, debeli pismovodja in zadnji nadzornik. Jaz ostal sem, sam ne vem zakaj, poslednji . . . Prvi čas sledil sem dovolj mirno, no kakor hitro smo stopili v mračno goščavo, poprijela me je neizjasniva groza: zazdelo se mi je na jedenkrat, da ima beloobrvi činovnik prav in da se je tiger v goščavi skril ter pričakuje svoje žrtve. Poznajoč njegovo navado, napadati zadnjega, ogledaval sem se z vsakim korakom in vedno pričakoval strašnega napada. Na zadnje postala mi je ta muka čez moje moči; na nekem mestu razširila se je steza nekoliko: jaz porabil sem to, hitro smuknil mimo vrste lovcev ter na jedenkrat bil prvi od vseh . . . Nijsem še storil dveh korakov, ko se pokaže pred menoj pismovodja, naredivši ravno tak manever in brž ko ne pod ravno takim neiznosno-

težkim utisom. Debeli pismovodja hotel je slediti za nadzornikom, no njega nij pustil naprej beloobrvi činovnik, ki je z ravno takim namenom jel manevrirati tako, da je zavzimal celo širino steze.

— Viktor Aleksejevič, pustite me vender, za Boga, naprej! jel ga je prositi pismovodja jako žalostnim glasom.

— Kam? odrezal se je beloobrvi činovnik.

— I naprej, golobček, zadaj je strašno iti — še tega se manjka, da me tiger za vrat zgrabi.

— A tako, vi tedaj hočete, da naj bi mene raztrgal? dejal je srdito, celo z neko zlobo, Viktor Aleksejevič. Ne, hvala, rajši jaz sam naprej pobežim . . .

In beloobrvi činovnik smuknil je naprej . . .

A kam pa tako bežite, zavpil je Ivan Trofimovič, kakor bi ga bil kdo hotel zabosti. Ali ne mara mene hočete pustiti zad-

se mej ljudstvo knjižice, polne psovania in ščuvanja na Francoze. Da si je Tissot v Carigradu poslal opomin, naj Turčija opusti tako počenjanje, vendar se še nadaljuje. Turčiji bode pač treba dati smrtni udar, prej ne bode mirovala, ker jej ne dopusti verski fanatizem.

Dopisi.

Iz kamniškega okraja [Izv. dop.]

Nemški liberalni šolski listi spoznavajo velno bolj in bolj, da so bili „ustavovercem“ le slepo orodje za njih sebične in strankarske naklepe. — Tako skesano se je tudi pred kratkim izjavil „koroški“ šolski list v nekem članku, ki ga je potem celo „Oesterreichische Lehrerzeitung“ ponatisnila. — Le naši afterpedagogi, njim na čelu slavni urednik „Laibacher Schulzeitung“, še niso prišli do tega spoznanja. Tam se še vedno repenčijo po svojej starej navadi in zaganjajo v vse, kar je slovenskega. Veliko preglavice dela omenjenemu uredniku nek dopisnik iz „kamniškega okraja“; vsaj tako se odkriva v svojem borenem organčku, katerega bo menda kmalu sam pisal in bral. — Dopisnika zdaj uže išče ne le po svojem okraju, ampak uže po Črnučah in celo na Krškem ga zasleduje. — Veliko slabih lastnosti ima res ta dopisnik, ali vendar ne toliko, kolikor mu jih „ljubljanški“ skaza-šolmašter podtika. Vsak, kdor ga pozna, ve, da nij pijanec, da bi bil morda na Črnučah v Savo padel, ter da bi ga potem še le na Krškem iz nje izvlekli bili. Debelo kožo ima pa vendar le ta „individuum“, ali tako debele ne, da bi zdaj po zimi toliko časa prebil v mrzlej vodi. Veliko veselja mi dela ta zvita buča ter nehoti se mu moram debelo v pest smijati. Obžalujem ga pa tudi, da toliko trpi zaradi mojih dopisov — in da se mu ne posreči, mene kot dopisnika zasati, da bi me potem „höhernorts“ denunciral, kakor je sploh navajen. Kako moža to peče, se vidi tudi iz tega ker, vse nemške filozofe na pomoč kliče, ter njih izreke v svojo obrambo navaja; zraven pa s surovimi psovki napada, kar njegovo strast, zagrizenost in duševno kratkovidnost le še bolje označuje. V tolažbo se mu denes javim:

„Zastonjik Schulzeitung“.

Iz Ptujja 5. decembra. [Izv. dop.] (Čitalnica. Ptujski liberalizem.) Naša čitalnica se uže od nekdaj z jako lepimi veselnicami odlikuje. Tudi 4. t. m. napravil nam je nje odbor prav prijazen večer in trditi smemo, da nas je ta večer prijetno iznenadil. Godba tukajšnjega muzikalnega društva igrala je — v čitalnici izjemno — prav izvrstno.

njega? . . . Morda ste me vzeli na lov, da bi tam ostal kot žrtva . . . To nij plemenito, gospoda! . . . Senka, tebi nij treba več iti naprej — našli bodo uže pot brez tebe!

Senka stopil je molče na stran in pustil naprej Ivana Trofimoviča.

— Senka, golobček, pusti še mene, jel ga je pogovarjati prosečim glasom pismovodja, „dvajset kopejk dam ti za vodko, samo pusti me“.

— Pojdite, vaše blagorodje, vaših dvajset kopejk mi nij treba, rekel je Senka in, kakor se je meni zdelo, rekel dovolj zaničljivo.

Prišli smo v mesto ob treh zjutraj, izmučeni, obžuljeni in neizrečeno slabe volje. Na nerednem našem begu pogubili smo precej reči; debeli pismovodja pustil je na polji bitve svojo puško; Ivan Trofimovič izgubil je na begu svoj ljubljani dežnik in revolver, ki ga je podedoval po svojem prijatelji; beloobrvi

Slavnemu distingviranemu občinstvu dopala pa se je osobito A. Stöcklova kompozicija „potpourri slavjanskih pesen“, katera se je na zahtevanje občinstva morala ponavljati.

O pevcih naših mi je najprvo povedati, da izvrstno napredujejo. Vse tri pesni „Strunam“, „Pri zibeli“ in „Slovan“, pele so se prav dobro, glasovi bili so ubrani; tudi na preciznost se je oziralo. Pevci želi so mnogo pohvale in nadejamo se, da so s tem večerom ravno tako zadovoljni, kakor občinstvo. Treba se bode tudi zanaprej marljivo vaditi in nadejamo se, da zopet v kratkem nastopijo.

Gosp. prof. Hubad nam je v svojem jedrnatem govoru natančno narisal biografijo, pesniška dela in druge zasluge za naš narod dra. Franca Preširna, kateremu je bil ta večer posvečen. Isto tako je izvrstno izpala deklamacija g. dr. Jurtele. Nadejamo se, da nas bodo ti gospodje tudi zanaprej pri podjetjih podpirali. Omenim naj še, da se je občinstva v mnogobrojnem številu udeležilo, počestili so nas tudi vrli Središčani, — tržani, na katere smemo Slovenci ponosni biti, tudi Ormožani so nas — počastili. Nerač, ali zdi se mi dolžnost omeniti, da se nas nekaj gospodov še vedno ogiblje. Gospoda, zdaj gotovo nij čas, da bi se na male stvari oziralo, kajti časi so resni, in treba nam je skupnega delovanja in pri nas tem več, ker je sovražnik močan. Čitalnica je zbirališče ptujskih rodoljubov. Okoličani pa nas uže nekaj let sem — ignorirajo. Razlogi so nam pač neznani.

Nikdar še nijsem na „Cillier Zeitung“ odgovarjal, kajti listič, kateri ima svojo ekzistenco le judovskim grošem zahvaliti, nij vreden nikakešnega odgovora. „Keine antwort, ist auch eine antwort“, ta izrek naj si tukajšnji dopisun navedenega lističa za vselej zapomni! A več nego nesramno je, kar ta pribegli „falirani“ dopisun v številki od 1. t. m. št. 96 navedenega lističa o necem narodnem učitelji kvasi. Dopisunu nij po volji, da je deželni odbor dovolil učitelju na tukajšnji mestnej šoli 10 mesečni odpust in poleg tega — o ti pregreha — dobi še dotično učiteljsko plačo, da bode zamogel izvršiti začete, a ne popolnoma dovršene študije za srednje šole. In zakaj se mož-dopisun jezi? jedino radi tega, ker je učitelj naroden. Mi pa temu dopisunu povemo, da tudi Slovenec plačuje davke, državne in deželne s prikladami vred ergo ima tudi po vsej pravici uživati iste pravice, kakor Nemec. Nesramna trditev je tedaj, da vi nemške milosti delite! In to naj je liberalnost?

— c.

Iz zapadne Istre 6. decembra. [Izv. dop.] Opazuje se z veseljem, da so začeli kranjski trgovci po vino zahajati v Istro. Vina je bilo letos obilno in z vinom si bodo Istrani, katere skoro vsako leto suša tare, turšice, katere še za seme nijso pridelali in drugih stvari, preskrbeli. V zapadni Istri slovi posebno tako zvano „vino di Parenzo“. Marsikdo misli, da se to vino dobi izključivo samo v Pazinu, a moti se vsak, ki tako misli. Ne samo trsje okolo grada Poreča, temveč vse trsje občin poreškega okraja daje izvrstno kapljo črnega teraua. Marsikateri vinski trgovec iz Ljubljane, Gradca itd., kateri sliši imenovati zmerom samo vino di Parenzo, gre samo kupovat vino v Poreč, a ne v izvanske občine neznaajoč, da se v teh občinah dobi dobrega, dapač še boljšega vina nego v samem Poreči. Rekel sem, da se dobi boljšega vina po izvanskih občinah nego v samem Poreči. Zakaj? Evo odgovora. Naši kmetje žalibože zadolženi so italijanskej gospodi v Poreči, plačati ne morejo z novcem, plačujejo z grozdom. O trgatvi tedaj dolžniki pripeljejo iz vseh krajev grozdje v Poreč, grozdje od mladega in starega trsja, grozdje iz zemlje debele, plitke itd. vse se zmeša skupaj (italijan govori: „d' ogni erba un fascio“) in to je vino di Parenzo. Ne more se tajiti, da je to vino jako dobro, a potrditi se mora pak i to, da vino, katero napravijo večji posestniki in kapitalisti izvanskih občin posebno: Sbandati, Baderna, Sv. Lovreč od Pasénatika, Višnjan, Visinada, Orsar je vsakako boljše, ker grozdje je vse jedne vrste, a ne zmešano. Vino di Parenzo zasluži resnično, da slovi, a dvomiti se ne more, da vino iz vanskih občin poreškega okraja, posebno ono iz sv. Lovreča zasluži častno mesto, kakor ono iz Poreča, ako še ne častnejšega.

Tedaj, kranjski trgovci, spustite se doli v zapadno Istro, vina so dobra in ne draga, komunikacija nij težka, imamo železnico in morje. Svoji k svojim!

Domače stvari.

— (O smrti dr. Janeza Bleiweisa) prejeli smo naslednje pismo: Slavno uredništvo! Iz Špitala na nemškem Koroškem: 19 let oddaljen in osamljen od slovenskih rodoljubov sem precej v sredo dne 31. nov. po „Slovenskem Narodu“ prijetej tužnej vesti o smrti dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega, svojega velespoštovanega prijatelja od l. 1850, kadar sem kot avskultant v Celji „Novice“ s člani o porotah, o sodbenih in porotnih raz-

Končno je ustrelil, a počil je tako, da sem jaz kar zamižal: s smodnikovim dimom me je kar vsega objelo . . . Jaz kričim zopet: „streljaj!“ a Senka meni: „prosim smodnika!“ (veste, oddal semu bil puško, smodnik, kroglice in zamaške obdržal pa sem sam!). Senka dejal mi je zopet: „prosim smodnika!“ a jaz mu molim dežnik — zmešal sem se tako, da dežnika od smodnika nijsem bil v stanu razločiti . . . Bil sem popolnoma ob pamet in na vse zadnje treščil sem še z drevesa . . . Komaj, komaj, da nijsem padel tigru v zobe!

— No, ali pojdete še kedaj na tigra? povpraševali so ga navadno najbolj radovedni someščani.

— Kaj še — tega me Bog obvaruj! . . . Z zlatimi gorami me nihče več ne izvabi: jedinega strahu naužil sem se za vse življenje!

(Dalje prih.)

pravih podpirati si prizadeval, in zato z ličnimi koledarčki, katere še zdaj kakor spominčvam, odlikovan bil, čestitej obitelji taistega v Ljubljani sledeči telegram poslal: „Izražam svoje najtoplejše sočutje ob izgubi milega Vam soproga, ljubljenega očeta, iskrenega buditelja, neumornega učitelja, in neustrašljivega voditelja slovenskega naroda. F. Hrašovec.“ Na toliko, da moj narod razvidi, da slovenski narodnjak zaslužne može česti in tudi v tujini narodno zavest čuva! Izvolite obširno moj dopis v „Slovenskem Narodu“ priobčiti za probujenje mladeži. Z Bogom.

Špital na Koroškem.

Fran Hrašovec,
c. kr. kotarski sodnik.

— (Iz mestnega odbora ljubljanskega.) Poročalo se je o računu mestne blagajnice za leto 1880 in o računih istih fondov, katere oskrbuje mestni magistrat. Mestna blagajnica je izdala 170.049 gld. 56 kr., sprejela pa 179.561 gld. 73 1/2 kr., tako da je ostalo koncem 1880. leta 9511 gld. 17 1/2 kr. gotovine v blagajnici. Depozitna blagajnica imela je pretečeno leto 423.107 gld. 72 kr. premoženja hraniti. Šolski zaklad imel je izdajkov 24.841 gld. 54 kr., dokodkov 19.597 gld. 97 1/2 kr., tedaj je primanjalo 5243 gld. 56 1/2 kr., kateri primanjkljaj poplača mestna blagajnica. Zaklad za revne imel je dohodkov v gotovem denarju 33.755 gld. 86 1/2 kr., in ravno toliko tudi izdajkov. Premoženje revnega zaklada znaša v dolžnih papirjih 186.965 gld. Doходki meščansko-bolniškega zaklada znašali so 13.679 gld. 50 1/2 kr., izdajki 12.240 gld. 92 kr., tedaj je ostalo gotovine v blagajnici 1438 gld. 58 1/2 kr. Obligacij je imel ta zaklad za 49.640 gld. Zaklad za ustanove imel je dohodkov 8936 gld. 17 1/2 kr., izdajkov 7852 gld. 91 kr., ostalo je tedaj v blagajnici 1083 gld. 26 1/2 kr. Obligacij je imel ta zaklad za 143.430 gld. Zaklad loterijskega posojila ljubljanskega imel je aktivov 1.557.984 gld. 69 1/2 kr., skupnih pasivov pa 1.533.040 gld. 50 kr., tedaj je bilo leta 1880. čistega dobička 24.944 gld. 19 1/2 kr. Mestni odbor odobri brez razgovora vse računske sklepe in sklone, da naj se prodajo po dražbi mestna posestva, ležeča pri Škofelji, tik Žegnanega Studenca, in da naj se v to prodajo pridobljena svota poplača hranilnici na račun mestnega dolga, kateri znaša še 50.000 gld. Otroškeje cesarice Elizabete bolnišnici dovoli se letna podpora 300 gld. G. Regali predlaga, da naj bi se dovolilo 500 gld., a g. Leskovec kot poročevalec pravi, da za zdaj ta svota zadostuje. Prošnja kranjske stavbene družbe, naj bi se jej dovolila pot čez travnik „Vrtače“, tik ceste na Rožnik, odbila se je z veliko večino. Za I. mestno deško šolo dovoli se paralelka v tretjem, za II. mestno deško šolo paralelka v četrtem razredu. Mestno ljudsko šolo obiskovalo je 1880. leta 1671 dečkov in 1497 deklet. V tajnej seji je bil imenovan za blagajničnega asistenta magistratni kancelist g. Drag. Lahajnar, za magistratnega kancelista pa praktikant g. Miroslav Košir.

— (Občni zbor kranjske obrtne zadruge) vršil se je v nedeljo popoldne ob 2. uri v magistratnej dvorani. Zbralo se je do 200 obrtnikov, mej katerimi je bil živahen pogovor, ali bi se vpisali v društvo ali ne. Stranka, ki hoče v društvu politikovati, je jako živo agitirala uže dva dni prej po mestu in tudi v dvorani in pred dvorano! Jako nedostojno, da najmanjše rečemo, vedel se je krojač g. Železnikar. Kakor besen je z belo-

rudečo „peklico“ na suknji letal po dvorani, neprenehoma vpil, zabavljal na „Slovenski Narod“ in žalil narodne obrtnike ter se sploh obnašal tako, kakor bi bili vsi ljubljanski obrtniki njegovi krojaški učenci. Železnikarjevo vedenje je vzbudilo glasno nevoljo. Predsednik začasnega odbora g. Hoffmann pozdravi zbor in naznani, da na dnevnem redu denšnjega zbora nij drugega kot volitev v združni odbor. Zdaj se prične vpisovanje v društvo in vplačevanje pristopnine (1 gld.). Kmalu je vpisovanje končano in prične se volitev po imenih. Predsednik g. Hoffmann zaznamenuje kot skrutinatorje gg. Železnikarja, Hubmajarja in Šturma, kar vzbudi pri večini glasno nevoljo, kajti vsi trije so pristaši stranke, ki hoče, da društvo politikuje. Vsled napora Horakove stranke izvoli predsednik Hoffmann še g. Majarja za skrutinatorja. Skrutinij se kmalu izvrši. Izvoljeni so z 39 proti 19 glasom gg.: J. N. Horak, V. Čamrnik, A. Klein, H. Harisch, M. Kunec, France Majar, W. Rudholzer, L. Šumi, Filip Zupančič in Žitnik. Naznani lovitve pozdravijo obrtniki z navdušenimi klici: „Živio Horak!“ Gospod Regali pravi, da je ta volitev neveljavna, ker nij pri g. Zupančiči na listkih zapisano krstno ime, in hoče z listki iz dvorane oditi, a g. Majar odločno zahteva listke nazaj, katere g. Regali potem tudi na mizo položi, rekoč, da se bode v nedeljo drugo društvo na podlagi dovoljenih pravil konstituiralo. Vladni komisar g. magistratni tajnik Vončina potem konstatira izid volitve. Prebere se potem mnogo pozdravilnih telegramov od obrtnih društev z Dunaja, Opave, Olomuca, Celovca, Gradca itd. V nekaterih teh telegramih se je naglašalo, da odpošiljatelja veseli, da se je ustanovilo v Ljubljani obrtno društvo, katero bode tudi politično delovalo, a obrtniki kličejo kot odgovor: Proč s politiko iz našega društva, mi ne potrebujemo politike itd. Proti 1/4. uri je bilo zborovanje končano. Odbor obrtnega društva je zdaj sestavljen tako, da smejo imeti obrtniki ljubljanski trdno zaupanje, da bode deloval pod skušenim vodstvom g. Horaka le na korist obrti.

— (Mesečni živinski semenj) zadnji petek je bil prilično dobro obiskan. Goveje živine se je prignalo do 300 glav in so domači mesarji in kupci iz Trsta, Gorice in Pulja kupili do 150 glav. Konj je bilo le kakih 150, malo lepih. Konjska kupčija bila je slaba, ker je manjkalo laških kupcev. Samo koroški kupci so nekaj nakupili.

— (Novo obrtno podjetje.) G. Dobrlet je uvedel v našem mestu popolnem novo obrtnijo, to je izdelovanje rakev, katere so popolnem podobne rakvam iz bakra ali iz družih metalov. Te rakeve so jako vkusno izdelane iz lesa, kinč pa iz papir-maše v zlatu, srebru, bakrenem bronu, z vencem iz bršlina itd. Te rakeve so jako lepe in cene, tako da služijo našej domačej obrtniji res v čast. Gosp. Dobrlet daje po tej novej obrtniji nad 30 domačim delavcem in delavkam zaslužek, tedaj bi bilo pač umestno, da se njegovo domače podjetje podpira z obilimi naročili, posebno, ker je izdelek res, kakor smo se prepričali, cen in lep.

— (Pobegniti je hotel) pretečen teden iz zavora pri c. kr. okrajnej sodnji v Škofjeji loki uže večkrat kaznovan tat. Prekopal je skozi zid otlino, potem pa raztrgal rjuhe, napravil nekako vrv ter se spustil po njih navzdol. A vrv se je utrgala in tat je padel v globočino, ter se zelo pobil.

— (Iz Trebnjega) na Dolenjskem se nam piše: V noči od 8. na 9. t. m. bil je v sredi naše vasi od 11. do 3. ure zjutraj strašansko ogenj, ki je jedno hišo in sedem gospodarskih poslopij uničil. Le neutrudljivej pridnosti vseh stanov se je zahvaliti, da nijso vsa poslopja upepeljena. Pogorelci so bili za-varovani.

— („Vrtec“,) časopis s podobami za slovensko mladino je v svojej 12. številki za mesec december prinesel naslednje zabavno-poučno gradivo: Bučelica, pesen; spisal J. Bohinec; — Druga mati, povest; spisal Devojan; — Ded in vnuk, povest s podobo; spisal Ljudevit Tomšič; — Stepančkova glava in lonec s strdjo, povest, spisal Jos. Gradčan; — Idrija, zgodovinska črtica, spisal Iv. Lapajne; — Pozna jesén, pesen, zložil J. Zaporski; — Svoboda, pesen s podobo; — Andrej Hofer, zgodovinopisen sestavek; — Razne stvari, slovstvene novice itd. — Z dvanajstim brojem je „Vrtec“ izvršil svoje najstoto leto in stopa z bodočim letom v dvanajsto. „Vrtec“ je jedini list za našo šolsko mladino, ki razen zabavnopoučnega berila donša tudi zelo lepe in primerne slike, kakor tudi muzikalne priloge. Priporočamo ga z novim letom v prav obilo naročevanje. Cena mu ostane kakor do sih dob za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. in se pošilja „Vrtčevemu uredništvu“ Mestni trg št. 9 v Ljubljani.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 12. decembra. Po izkazih policije pogreša se do sedaj 917 osob. Denes ob 9. zjutraj bila je v sv. Štefana cerkvi slovesna črna maša. Ob jednajstih izvršil se je skupni pogreb na centralnem pokopališči. Radi tega preložila se je državnega zbora seja na večer.

Oznanilo.

Ker nam od mnogih strani dohajajo vprašanja, če se še dobiva ves I. letnik „Ljubljanskega Zvona“, ali vsaj posamezne številke njegove, zato je oglašamo to:

1. Od letošnjega „Ljubljanskega Zvona“ dobivajo se še številke: 4., 5., 6. (II. četrt); 7., 8., 9. (III. četrt); 10., 11., 12. (IV. četrt), vsaka četrt po 1 gld., ali vse tri četrti za 2 gld. 50 kr.

2. Ako se je kakšnemu vseletnemu naročniku izgubila, umazala ali kakor si bodi pokvarila katera izmej zgoraj navedenih številk našega lista, oglasi naj se zanjo, in radi mu jo dopošljemo brezplačno.

3. Jako hvaležni bodemo vsakemu, kdor nam vrne letošnjega letnika I. četrt (št. 1., 2. in 3.) ali vsaj katero koli si bodi izmej prvih treh številk in radi mu za vsako vrmeno številko zabeležujemo po 30 kr., za vso I. četrt pa 1 gld. na račun naročnine bodočega leta.

V Ljubljani 8. decembra 1881.

Upravištvu „Ljubljanskega Zvona“.

Dunajska borza 12. decembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankoveih . . .	77 gld.	40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	78	30	„
Zlata renta . . .	93	90	„
1860 drž. posojilo . . .	134	—	„
Akcije narodne banke . . .	838	—	„
Kreditne akcije . . .	366	10	„
London . . .	118	85	„
Srebro . . .	—	—	„
Napol. . .	9	43	„
C. kr. cekini . . .	5	61	„
Državne marke . . .	58	20	„

11. decembra:

Pri **Malič**: Singer z Dunaja. — Starker z Stutgarta. — Jany z Gorice. — Wrantintschitsch iz Gradca. — Büchler iz Pešte.

Tožnim srcem naznanjajo podpisani vsem sorodnikom in sočutnim prijateljem prežalostno vest o smrti iskreno ljubljene in nepozabljivega očeta, gospoda

Valentina Pleiweissa,
zasebnika,

ki je v petek dne 9. decembra 1881, ob 11. uri po noči, po kratkih boječih, oskrbljen s svetimi zakramenti za umirajoče, v 68. letu starosti, v Gospodu zaspal.

Truplo dragega umrlega preneslo se bode v ponedeljek dne 12. t. m. ob 1/2. uri popoldne iz hiše: L. Gospodske ulice št. 14 v župno cerkev naše ljube Gospe, se bode tu slovesno blagoslovilo, potem prepeljalo v Ljubljano in se v torek dne 13. t. m. ob 4. uri popoldne s kolodvora južne železnice prevelo na pokopališče sv. Krištofa in se tam v družbinsko rakev pokopalo.

Svete črne maše se bodo v torek dne 13. t. m. ob 10. uri popoldne brale v gori omenjene župne cerkvi.

Na Dunaji, dne 10. decembra 1881.

Anton Pleiweiss,
sin.
Valentina Pleiweiss,
hči.

(704)

Komí,

dobro izurjen za **kupčijo z mešanim blagom**, z dobrimi spričevali, išče službe v mestu ali pa na deželi. — Izve se natančneje iz prijaznosti pri opravištvu „Slovenskega Nareda“. (705)

Podpisani izdeluje vsake vrste

pušk za lov in streljanje v tarčo

po najboljših in najnovejših zistemih po jako nizkih cenah. Prenaredbe in poprave se brzo oskrbijo; isto tako prodajam vsake vrste **lovske priprave**. — Za dobro delo se jamči.

Fran Gahlert,

(656—4) puškar v Borovlji (Ferlach).

Naložilne in spekulacijske kupčije

v vseh kombinacijah se po prijazno rečenih in diskretno po originalnih kurzih oskrbe po bančni hiši administracije „Leithe“ (Halma), Dunaj, Schottenring 15. (620—12)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE
LE HOUBLON
FRANZOSKI IZDELEK.
!! SVARI SE !!
PRED PONAREJEVANJEM.

Ta papir je pravi samo tedaj, ako ima vsak list znamenje **LE HOUBLON** in vsak karton spodaj stoječe varstveno znamenje in signaturo.

Cawley & Henry
Proprietär in Brevet.
CAWLEY et HENRY, jedini fabrikantje PARIS.

(153—21)

Razglas.

Dne 20. t. m. dopoldne ob 10. uri se bode pri tukajšnjem mestnem stavbenem uradu stara mestna lesena klavnica poleg posilne delavnice po očitnej ustnej dražbi temu, ki bode za njo največ ponudil, prodala.

Do določene ure za ustno dražbo sprejemajo se tudi pismene ponudbe.

K tej dražbi vabijo se kupci s pristavkom, da se bode klavnica za 1000 gld. izklicala in pod to ceno ne bode prodala.

Pisnim ali ustnim ponudbam priložiti je 10 % izklicanega zneska kot vadijum in kupec mora klavnico in kole, na katerih stoji, še to zimo in najdalje do konca marca 1882 odstraniti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 7. decembra 1881.

Župan: Laschan.

Umri so v Ljubljani:
30. novembra: Franca baronica Cirheimb, zasebnica, 84 let, Florjanske ulice št. 11 vsled starostne slabosti. — Ana Marija Lindenthal, gledališna igralka, 17 let, v Ljubljani ulici št. 3. — Martin Vidic, delavčev sin, 1 mes., Črna vas št. 38, za božjastjo. — Koroška Bruner, uradniškova hči, 2 leti, Kongresni trg št. 6.
1. decembra: Anton Prejcl, gostak, 68 let, v Kravji dolini št. 11.
— Urban Urbančič, delavec, zdaj kaznjene na gradu, 24 let, Ulice na grad št. 12.
4. decembra: Marija Trnla, zasebnica, 62 let, Poljska cesta št. 11, za slabostjo.

Prihodnje srečanje dne 2. januarja 1882.

Samo 2 gold.

kot naplačilo in dobi se

prejemni list

za

LJUBLJANSKO
srečko.

Ostali znesek se plača
v 12 obrokih a 2 gold.

Wechslergeschäft der Administration des
WIEN, „MERCUR“ CH. COHN,
Wollzeile 10 u. 13. Wollzeile 10 u. 13.

Verižice za ure.

Dunajska specijaliteta!

z desetletnim pisanim poročtvom.

Frou-frou urne verižice

z jako finim medaljonom, ki se dá odpreti, pozlačenim, gld. 4.

Moje verižice za ure iz zlata imitacije, najfinejši double, pozlačene, nadomestijo in prekosé gledé lepote in elegance zlate verižice!

Najlepše darilo!

Originalna dunajska oklepna verižica, jako priljubljena, reprezentujoča 100 gld., le gld. 3.

Verižica za ženske ure s kvasto, jako elegantna in moderna, bujno lepa gld. 350.

Zlatovaljčaste verižice s 14 karat. zlatom platirane, a gld. 4, 5, 6 in gld. 8, in 10letno pisano poročtvom, da verižica ne očrni.

Proti gotovej uplačitvi ali povzetju pošilja

M. Munk, Dunaj.

Stadt, nur Wollzeile Nr. 35,
neben der Ecktrafik. (599—9)

Pred ponarejenimi svarim!

Glavni dobitek

gold. 30.000 a. v.

Najmanjši dobitek 30 gld.

Vsako leto 3 srečanja.

Kupec igra uže po vplačtvi prvega obroka a 2 gld. pri vseh dobitkih.

Glavni dobitki ljubljanskih srečk, katerega

prejemni list

je naša menjalnica prodala, izreban je bil dne 2. aprila 1880 s 35.000 gld. in dne 2. januarja 1881 s 30.000 gld. (697—2)

Srečke proti kasi a 24 gld.

Slabotnega starčka in mladega moža slednja življenja pomoč.

Moj 80-letni mož in jaz, ki sem zdaj 74 let stara, midva oba sva prišla ob vse moči in davno bi uže ne bila živela več, da nijsva **Iv. Hoff**-ovo sladnega izlečka zdravstveno pivo, ki so ga nama priporočili, rabila in ga še rabiva. Nama obema je dalo le to sladno pivo moč in življenje in midva izrekava fabrikantu najglobokejšo zahvalo. Najina želja je, da se ta izjava v interesu starih in telesno slabotnih osob priobči in pripravljena sva tudi na ustna vprašanja odgovarjati.

Charlotte Ewald, roj. Heiarich,

(žena upokoj. sedlarja iz cesarske konjarnice), Moabit, Cerkvene ulice št. 15.

Prosim, da mi pošljete 60 steklenic sladnega piva in 15 zavitkov sladnega bonbona.

C. kr. dvornemu oskrbovatelju gospodu Ivanu Hoffu, komisijskemu svetniku, posestniku c. kr. zlatega križca za zasluge, vitezu visocih redov, izumitelj

in jedin fabrikant **Iv. Hoffovega** sladnega izlečka, dvorni oskrbovatej mnogim knezom evropskim, na Dunaji, fabrika: Grabenhof, Bräunerstrasse 2, pisarna in zaloga: L. Graben, Bräunerstrasse 8.

Uradno zdravstveno potrdilo.

C. kr. osredni odbor itd. Flensburg: **Ivana Hoffa** sladnega izlečka zdravstveno pivo se je skazalo kot prav izvrstno krepilo.

Major Wittge, delegiranec c. pruskih bolnic.

Svarilo! pri rabi ponarejenih, takozvanih sladnih izdelkov.

Zahtevajo naj se le pravi, 57krat od cesarjev in kraljev in največjih medicinskih veččakov odlikovani in priznani **Iv. Hoffovi** sladni izdelki z varstveno znamko (podoba izumiteljeva), registrirano pri c. kr. kupčijske sodnji v Avstriji in Ogrskeji. Nepravim izdelkom drugih manjkajo zdravilne snovi zelišč in pravo narejanje Ivana Hoffa sladnih izdelkov in lahko po izjavah zdravnikov zelo škodljivo vplivajo na zdravje.

Pravi Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsa so v višnjem papirji. Menj kot za 2 gld. se ne pošilja. (518—11)

Zaloga: V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar, **P. Lassnik**, **H. L. Wencel**, specerijska prodajalnica. V Gorici: **Peter Venutti**, **G. Christofletti**, lekarja. V Celji: **J. Kupferschmidt**, lekar. V Mariboru: **Max Morie**, **F. P. Hollasek**. V Ptuiji: **Jos. Hahmir**, **V. Sellenschegg**. V Reki: **N. Pavacic**.